

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ
ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, ΜΑΚΚΑ, ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ

ΚΑΤΑ ΣΑΒΑΒΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ.

ΕΤΟΣ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΤΟΜ. ΔΕΚΑΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ



ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ν. Γ. ΠΑΞΕΑΡΗ
1885.

Γ Α Λ Η Ν Ο Σ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Σ. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΩΣ

Διὰ τῶν Ἐξωτερικῶν Δρ. Ν. 20.
" " Ἐσωτερικῶν " " 15.
" τοῦς κκ. Φοιτητάς " " 8.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐίς τὴν Γραφεῖον τοῦ ΓΑΛΗΝΟΥ
Ὁδὸς Πινακωτῶν
ΑΡΙΘΜΟΣ 8

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Ἀνακάλυψις τῆς προφυλακτικῆς θεραπείας κατὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς λύσεως μετὰ δῆγμα λυσσῶντος κυνός, ἢ ἄλλων σαρκοθόρων ζώων, ἐπὶ τε τῶν ζώων καὶ τῶν ἀνθρώπων, ὑπὸ Ι. Θεοφανίδου (ἐν Ἀγρινίῳ). (Συνέχεια). — Περὶ τῶν αἰτίων τῆς κινήτικῆς ἀταξίας. (Συνέχεια). — Γενικὴ ἐπιθεσις τῶν περὶ τοῦ ἀσθματος θεωριῶν. Ἐκ τῶν ἐν Βιέννῃ ἀπομνημονευμάτων Δ. Βλαχοπούλου (ἐν Βερολίῳ). (Συνέχεια). — Βιβλιοκρισίαι. — Εἰδοποιήσεις διευθύνσεως. — Εἰδοποιήσεις. — Βιβλ. δελτίον.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΦΥΛΑΚΤΙΚΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ
κατὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς λύσεως, μετὰ δῆγμα λυσσῶντος
κυνός, ἢ ἄλλων σαρκοθόρων ζώων, ἐπὶ τε τῶν ζώων
καὶ τῶν ἀνθρώπων.

ὑπὸ Ι. ΘΕΟΦΑΝΙΔΟΥ (ἐν Ἀγρινίῳ).

(Συνέχεια. ἄρα σελ. 305).

Αἰ γινώμαι τοῦ συναδέλφου ἡμῶν καὶ τοῦ ἱατροῦ Γκρανσχέ ἡσασ, ὅτι
ἐνεκὰ τῆς ἐντάσεως καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δηγμάτων τούτων, ὁ ἰωσήφ
Μάιστερ ἐξετέθη σχεδὸν μισράτως νὰ λάβῃ τὴν λύσαν ἀνεκρίνωσα τῆτε
πρὸς τὸν κ. Βουλπιάν καὶ τὸν κ. Γκρανσχέ τὰ νέα ἀποτελέσματα, ἕτινα

έπιτυχον έν τῇ σπουδῇ τῆς λύσεως ἀπὸ τῆς ἀναγκνάσεως, ἣν έποίησα εἰς Κοπεγχάγην πρὸ ένδὸς έτους (1)

Ὁ θάνατος τοῦ παιδὸς τούτου έφάνετο ἀφρακτος ἀπεφάσιμα λοιπόν, οὐχι ἀνευ ζωηρῆς καὶ σκληρῆς ἀνησυχίας, ὡς οἶκοθεν εἶναι εὐνόητον, νὰ πειραθῶ ἐπὶ τοῦ Ἰωσήφ Μάιστερ τῆς μεθόδου, ἣτις σταθερὰν μοι έδωσαν έπιτυχίαν ἐπὶ τῶν κυνῶν.

Οἱ 50 κύνας μου ἀληθῶς δὲν εἶχον δηχθῆ πρὶν ἢ προσδιορίσω τὴν ἀπάθειαν αὐτῶν πρὸς τὴν λύσσαν, ἀλλ' ἤξευρον, ὅτι ἡ περίστασις αὕτη ἠδύνατο ν' ἀποχωρισθῇ τῶν προκταλήψεών μου, διότι εἶχον ἤδη έπιτύχει τὴν ἀνοσίαν πρὸς τὴν λύσσαν ἐπὶ μεγάλου ἀριθμοῦ κυνῶν μετὰ δῆγμα.

Μάρτυρας τὸ έτος τοῦτο κατέστησα τῆς νέας ταύτης καὶ σπουδαίας προόδου τὰ μέλη τῆς έπιτροπῆς τῆς λύσεως.

Συνεπῶς τὴν 6 Ἰουλίου, τὴν ἀγδῶν έσπερινὴν ὥραν, μετὰ 60 ὥρας ἀπὸ τῶν δηγμάτων τῆς 4 Ἰουλίου, καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ἱατρῶν Βουλιακῶν καὶ Γερμανῶν, ὑπὸ πτυχὴν γενομένην εἰς τὸ δέρμα τοῦ δεξιῦ ὑποχονδρίου τοῦ Ἰωσήφ Μάιστερ ένωφθαλμίσθη ἡμίσεια σύριγγ τοῦ Frawaz ἐκ μυελοῦ κονίικλου ἀποθανόντος ἐκ λύσεως τὴν 21 Ἰουνίου, καὶ δικτηρηθέντος έκτοτε έντὸς δοχείου μετὰ ξηροῦ ἀέρος, τουτέστι πρὸ 15 ἡμερῶν.

Τὰς έπομένους ἡμέρας νέοι ένοφθαλμισμοὶ εγένοντο πάντοτε εἰς τὰ ὑποχόνδρια ὑπὸ συνθήκας, ὧν ένταῦθα παρατίθεται τὸν πίνακα.

Ἡμίσεια σύριγγ τοῦ Frawaz

					Μυελὸς τῆς	Μυελὸς	
Τὴν	7	Ἰουλίου	9	ὥρ.	πρωίας	23	Ἰουνίου 14 ἡμερῶν
»	7	»	6	»	έσπέρας	25	» 12 »
»	8	»	9	»	πρωίας	27	» 11 »
»	8	»	6	»	έσπέρας	29	» 9 »
»	9	»	11	»	πρωίας	1	Ἰουλίου 8 »
»	10	»	11	»	»	3	» 7 »
»	11	»	11	»	»	5	» 6 »
»	12	»	11	»	»	7	» 5 »
»	13	»	11	»	»	9	» 4 »
»	14	»	11	»	»	11	» 3 »
»	15	»	11	»	»	13	» 2 »
»	16	»	11	»	»	15	» 1 »

(1) Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ περι λύσεως ὑπομνήματος εγένετο ὑπὸ τοῦ ἰδίου Pasteur κατὰ τὸν Αὐγουστον τοῦ 1884 εἰς τὴν ἐν Κοπεγχάγῃ συγκροτηθεῖσαν διεθνή ἱατρικὴν σύνοδον.

Οὕτω ἀνεβίβασα εἰς 13 τὸν ἀριθμὸν τῶν ένοφθαλμισέων καὶ εἰς 10 τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν τῆς θεραπείας· ἀλλ' έννοεῖται ὅτι εἰς τὴν πρῶτην δοκιμὴν ὤφειλον νὰ ένεργήσω μετὰ ὅπως ἰδιαιτέρας περισκέψεως.

Διὰ τῶν μεταχειρισθέντων διαφόρων μυελῶν εγένετο ένοφθαλμισμὸς δι' ἀρίδος δύο νέων κονίικλων, ὅπως ἀκολουθήσω τὴν δύναμιν τοῦ ἰοῦ τῶν μυελῶν τούτων.

Ἡ παρατήρησις τῶν κονίικλων έπιτρέπει νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι οἱ μυελοὶ τῶν 6, 7, 8, 9, 10 Ἰουλίου δὲν ἦσαν ἰσοδόλοι καὶ ἡ ἰσοδόλος ὄλη εὐρίσκετο ἐν αὐτοῖς· εἰς ἀναλογικὴν βαθμυθὸν ἰσχυροτέρων. Ἡ λύσσα ένεφανίσθη μετὰ έπτὰ ἡμέρας ἐπὶ τῶν κονίικλων τῆς 12 καὶ 14, μετὰ 15 δὲ ἡμέρας ἐπὶ τῶν κονίικλων τῆς 11 Ἰουλίου.

Ὅθεν εἰς τὰς τελευταίας ἡμέρας ένωφθαλμισα εἰς τὸν Ἰωσήφ Μάιστερ τὸν ἰσοδωότερον λυσιώδη ἰόν, τὸν τοῦ κυνός, ένισχυθέντα ὑπὸ πλήθους μεταβιβάσεων ἀπὸ κονίικλου εἰς κονίικλον, ἰόν, ἔστις δίδει τὴν λύσσαν εἰς τὰ ζῶα ταῦτα μετὰ 7 ἡμέρας ἀπὸ τοῦ ένοφθαλμισμοῦ, καὶ μετὰ 8 ἢ 10 ἡμέρας εἰς τοὺς κύνας. Εἰς τὴν έπιχειρησιν ταύτην ἱστηρίχθη εἰς ὅ,τι συνέβη εἰς τοὺς περι ὧν εἴρηται 50 κύνας.

Ὅταν έπιτευχθῇ ἡ ἀνοσία, δύναται τις ἀνευ βλάβης νὰ ένοφθαλμισῇ τὸν δηλητηριωδέστερον ἰόν, καὶ εἰς οἰανδήποτε ποσότητα· μοι έφάνη πάντοτε ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἀποτέλεσμα εἶχε τὸ τοιοῦτον, ἢ νὰ στερεώσῃ τὴν πρὸς τὴν λύσσαν ἀνοσίαν.

Ὅθεν ὁ Ἰωσήφ Μάιστερ ἀπέφυγεν οὐ μόνον τὴν λύσσαν, ἣν τὰ δῆγματὰ του ὁ ἀνέπτυσσον, ἀλλὰ καὶ τὴν ὁποῖαν τῷ ένωφθαλμισα δηλητηριωδέστεραν λύσσαν, τὴν τοῦ κυνός τῶν ἀγριῶν, πρὸς έλεγχον τῆς ὀφειλομένης εἰς τὴν θεραπευτικὴν μέθοδον ἀνοσίας.

Ἡ τελευταία δηλητηριωδεστάτη ένοφθαλμισις ἔχει τὸ πλεονέκτημα προσέτι νὰ περιορίζῃ τὴν διάρκειαν τῶν φόδων, οὗς δύναται τις ἔχειν ἐπὶ τῶν συνεπειῶν τῶν δηγμάτων. Ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ μηνός Λυγούστου μετ' έμπιστοσύνης έβλεπον τὴν μέλλουσαν υγείαν τοῦ Ἰωσήφ Μάιστερ· καὶ σήμερον ἔτι, μετὰ τρεῖς μῆνας καὶ τρεῖς εβδομάδας παρελθούσας ἀπὸ τοῦ συμβάντος, ἡ υγεία αὕτη οὐδὲν καταλείπει τὸ έρετόν.

Ποῖαν ἐξήγησιν νὰ δώσῃ τις εἰς τὴν νέαν μέθοδον, ἣν πρὸ ὀλίγου έγνωστοποίησα πρὸς πρόβληψιν τῆς λύσεως μετὰ δῆγμα; Δέν προτίθεμαι σήμερον νὰ πραγματευθῶ έντελῶς τὸ ζήτημα τοῦτο. Θα περιορισθῶ μόνον εἰς προκταρκτικὰς τινὰς λεπτομερείας, καταλλήλους πρὸς τὴν κατάληψιν τῆς έννοίας τῶν πειραμάτων, ἅτινα ἐπιδιώκω πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ καταστήσω βασίμους τὰς ἰδέας ἐπὶ τῆς δυνατῆς καλύτερας ἐξηγήσεως.

Ἐάν ἀναφερθῶ εἰς τὰς μεθόδους τῆς βαθμιαίας έξασθενήσεως τῶν ὑνακτηφόρων ἰόν, καὶ τὴν ἐξ αὐτῶν πηγάζουσαν προφύλαξιν ἀφ' ένός, καὶ ἀφ' έτέρου εἰάν γένηται παραδεκτὴ ἡ έπενέργεια τοῦ ἀέρος ἐπὶ τῆς ἐξα-

αθενήτεως, ή πρώτη σκέψις, ή παρουσιαζομένη εις τόν νοῦν πρὸς ὑπολογισμὸν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς μεθόδου, εἶναι, ὅτι ἡ διαμονή τῶν λυσωδῶν μυελῶν εἰς ἐπαφήν μετὰ τοῦ ξηροῦ ἀέρος, βαθμηδὸν ἐλαττώνει τὴν ἰσθόλον δύνάμιν τῶν μυελῶν τούτων μέχρις ἐμνηδενίσεως.

Ἀπὸ τούτου ἀγεται τις νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἡ περὶ τῆς πρόκειται προφυλακτικὴ μέθοδος βασίζεται ἐπὶ τῆς χρήσεως ἰῶν ἐν ἀρχῇ μὲν ἀνεπαισθήτου ἐνεργείας, μετέπειτα δὲ ἀσθενῶν, καὶ βαθμηδὸν μᾶλλον ἰσθόλων.

Κατόπιν ὁ ἀποδείξω ὅτι τὰ γεγονότα δὲν συνδέονται πρὸς τὴν τριακτὴν σκέψιν ὅ ἀποδείξω ὅτι αἱ βραδύτητες εἰς τὰς διαρκείας τῆς ἐπιώσεως τῆς μεταδοθείσης λύσεως εἰς κονίλους ἡμέραν παρ' ἡμέραν, ὡς ἤδη εἶπον, ὅπως ἀποδείξω τὸν βαθμὸν τῆς ἰσθόλου δυνάμεως τῶν ἀποξηρανθέντων μυελῶν εἰς τὴν ἐπαφήν τοῦ ἀέρος, πηγάζει ἐκ πτωχείας ποσοτικῆς τοῦ ἰοῦ τῆς λύσεως, τοῦ περιεχομένου εἰς τοῦ μυελοῦ τούτου, καὶ οὐχὶ ἐκ πτωχείας τοῦ μυελοῦ εἰς ἰσθόλον δύνάμιν.

Δύναται τις ἔτι νὰ παραδεχθῇ, ὅτι ὁ ἐνοφθαλμισμὸς ἰοῦ τινος, πάντοτε τῆς αὐτῆς ἰσθόλου δυνάμεως, καθ' ἑαυτὸν δύναται νὰ ἐπιφέρῃ τὴν πρὸς τὴν λύσαν ἀπάθειαν, ἐὰν εἰς τὴν χρῆσιν αὐτοῦ προβαίῃ τις δι' ἐλάχιστων ποσοτήτων, ἀλλὰ καθ' ἡμέραν αὐξανουσῶν εἶναι μία ἐξήγησις τῶν γεγονότων τῆς νέας μεθόδου, ἣν σπουδάζω πειραματικῶς.

Δύναται τις ὅμως νὰ δώσῃ προσέτι ἑτέραν ἐξήγησιν τῆς νέας μεθόδου, ἐξήγησιν βεβαίως λίαν ἀλλόκοτον κατὰ πρώτην ὄψιν, πλὴν ἀλίαν πάσης ὑπολήψεως, διότι εἶναι ἐν ἀρμονίᾳ μετὰ τινων ἤδη γνωστῶν γεγονότων, αἵτινα παρουσιάζουσιν εἰς ἡμᾶς τὰ φαινόμενα τῆς ζωῆς εἰς κατώτερα τινὰ ὄντα, καὶ ὀνομαστὶ εἰς διάφορα παθογόνα μικροβία.

Πολλὰ τῶν μικροβίων εἰς τὴν καλλιέργειαν αὐτῶν γεννῶσιν ὕλας, αἵτινες ἔχουσι τὴν ιδιότητα νὰ βλάπτωσι τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀνάπτυξιν.

Ἀπὸ τοῦ 1880 συνέστησα ἐρεῦνας ἐν ἀποδείχθῃ, ὅτι τὸ μικροβίον τῆς χολέρας τῶν ἀνρίθων ὄφειλε νὰ παραγάγῃ εἰδὸς τι δηλητηρίου τοῦ μικροβίου τούτου. Οὐδὲν ἔπειτα νὰ καταστήσω καταφανεὴ τὴν παρουσίαν τριακτῆς τινος ὕλης, πλὴν νομίζω σήμερον, ὅτι ἡ σπουδὴ αὕτη δέον νὰ ἐπαναληφθῇ, καὶ ὅσον τὸ ἐπ' ἐμοὶ δὲν θά παύσω ἐργαζόμενος ἐπ' αὐτοῦ, τῇ παρουσίᾳ ἀερίου καθαροῦ ἀνθρακικοῦ δξέος.

Τὸ μικροβίον τοῦ χοιρολαίμου καλλιεργεῖται εἰς ζυμοῦς λίαν διαφόρους, ἀλλὰ τὸ ἐξ αὐτοῦ σχηματιζόμενον βᾶρος εἶναι τόσῳ ἀσθενές, καὶ τόσῳ ταχέως ἐπέχεται εἰς τὴν ἀναλογίαν τοῦ, ὥστε μόλις ἐνίοτε ἡ καλλιέργεια προδίδεται ὑπὸ ἀσθενῶν τινων χλωιδῶν κυματισμῶν ἐν τῷ θρεπτικῷ χώρῳ. Εἶποι τις ἂν, ὅτι εὐθύς γεννᾶται προτόν, ὅπερ ἐπέχει τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ μικροβίου τούτου, εἴτε καλλιεργεῖται ἐν ἐπαφῇ μετὰ τοῦ ἀέρος, εἴτε εἰς τὸ κενόν. (ἀκολουθεῖ)

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΙΤΙΩΝ ΤΗΣ ΚΙΝΗΤΙΚΗΣ ΑΤΑΞΙΑΣ.

(Συνέχεια· ὄρα σελ. 309).

Μένει 32 ἱστορῶν πασχόντων κινήτην ἀταξίαν συναρθεσῶν ὑπὸ ΒΕΛΓΟΥ.

Παρατήρησεις.	Ἄνα μνηστικὸν αἰτίων ἐξαφωμένων ἀπὸ		Καταχρήσεων.	Διαφῶρ.	Ἐξέχοντα συμπτώματα.	Θεραπεία καὶ ἀπολήξεις.
	Συμφιλίδοσ.	Ἐνυμπτισμοῦ.				
Παρατ. ΚΛ. 25-40. Πρὸ 26 ἐτῶν δυν-τεροπαθῆς σύφι-λις προσκλήσασα γιγνή. παράνοιαν.	Μήτηρ ἴσχυρα-τώσα καὶ κοίτα-γιγνή.	Οὐδέν.	Νεότης ταρ-χῶδης, ἀνεύλη-εις μεγάλη τῶν δυνάμεων. Κατά-χρησις ἀναν-σιμου.	—	Εἰς ἡλικίαν 30 ἐτῶν χυρακτικαὶ πόνοι, εἴτα διαταραχῆ τῆς ὀράσεως, ἀρρυθμία, ἀρρυθμία τοῦ διακυλλίου, τελεία ἀνεκωνότης, ἐκαὶ διαταραχῆ ἐπὶ τὴν κίνησιν. Αὐτίμα-τος ἀερόφωσις. Πα-στρική διαταραχῆ. Ἐ-σοπώσεσις.	Μετρία δαλιώσεσις συ-νεπεία μικτῆς θερα-πειας καὶ διὰ παρατε-ταμένης τῶν θερμῶν λουτρῶν χρήσεως.
Παρατ. ΚΔ. 25 ἐτ.	Οὐδέν.	Οὐδέν.	Ἐπὶ πενταετίαν κατάχρησις πρὸς τὰ ἀφροδίσια, εἰ-τα βίος τακτικός.	—	Ἡ νόσος ἤρξατο διὰ πόνων ἀστραγάλων καὶ δακτῶν. Ἰαγ-ἐπαναληψὶν χρήσετων γος. Καταφανῆς ἀρ-ρυθμία τῶν κινήσεων, οὐκ ἦρτον ὁ πόνων βλάβη διὰ μᾶλλον. Με-τρία ἀφράτεια.	Εὐάρεστα σχετικῶς ἀποτελέσματα τῆ κατ' ἐπαναληψὶν χρήσετων ἐν Λαμαίου θερμῶν λουτρῶν καὶ τῶν διὰ σφ-δῆρου καυτηριασμῶν.
Παρατ. ΚΕ. πρωτοκαθῆ συ.	Πρὸ ἑξαετίας.	Οὐδέν.	Πανδοκαὶ κα-ταχρήσεις καὶ ὄθ.	—	Ἡ νόσος ἤρξατο δι' ἀσυνήθους εὐσθηματος ἐμφανιστῶν τῶν πόνων.	Ἡ ἀμέσως μετὰ τὴν ἐμφανιστῶν τῶν πόνων.

Παράτ. ΚΖ. Μουσική 36 ετ.	Φιλία και βλενωδ. πλά- κες εις την νεα- νικήν ηλικίαν.	Ουδέν.	Νευροπαθή χληρονομιά από των πρόμη- τρών προγόνων.	Κόποι, διαση- τικά επαχθή- εις μεγάλοι πρός παρισμύ των ά- ναγκαίων.	περιτάφροδία. και το χαρτο- καίγιον. Μεγάλοι διανοητικοί κό- ποι.	απόνας και αιμωδίας των κάτω άκρων, μετ' ού πολυ παραλλήλα. Είσα τα συνήθη της απέχιας συμπτώματα. Πόνοι αστραπαίοι, δια- παραχαι της κύστεως, εξασθενήεις της γενε- τησιου όρμησι και αναί- σθητικοί τλάκεις.	φαρμακεία μικτή θε- κεια εσχε μέγχοι τρυβε καλά αποτελέσματα ένωχθέντα δια της διδ. θερμών λουτρών και κωνηριασμών θε- ραπειάς.
Παράτ. ΚΖ. Αίτι- κάτι- κός του μουσι- κού. 42 ετ.	Ουδέν.	Πολλάεις έπαθε ρευματισμούς κα- τά τους πλάκας αυτού.	Νευροπαθ. κλη- ρονομιά. Θεία επιληπτική. Α- δελφαι χορείται.	Μεγάλοι νεανι- κοί παρεκτροπαι- εργα ήράκλειω σπαρακτόροια. Ηδη κατάχρησις περί το καπνίζεν και τα ποτά.	Είσα θερμαντική άγωγή άνεν αποτελέ- σματος, και ο νηρικός όργισμος, και ή έρυσι- ώδης βρέχη, και ή υ- δροθεραπευτική, και ή μικτή θεραπειά, και οι κωνηριασμοί.	Είς πολλές θεραπειάς υπεβλήθη, άλλ' υπό ουδέμιας έσχε τόσον ευνάεστα αποτέλεσμα τα όσον υπό της διά θερμών λουτρών.	
Παράτ. ΚΗ. 50 ετ.	Πρό δεκαετίας μετρίως έκτετρα- μα.	Τρυματιών. Πα- ρατεταμένη της	Ουδέν.	Μέγισται περι τα αφροδισια κατά-	Προσομοί πόνων ά- στραπαίων έπανέρχό- μενοι σχεδόν πάντοτε υπό την επήρεια ά- τιμοσφαιρών μεταδο- τών. Καταφανής μιν άλλα μετρία άρρυθμία. Αιπλωτία. Παρεσις των σφιγτηρών της κό- στεως και του άπαιθυ- σμένου. Έλλειψις των ανακλαστικών κινήσεων. Αστραπαίοι πόνοι κατά παροξυσμούς λίαν εν- τα.	Εν άρχή ούκ φαρμά- κων θεραπειά χωρίς	

36 ετ.	σμένεπρωτοπαθή και δευτεροπαθή συσταλικά φαινό- μενα.	ύγρασις επίδη- σις. Θηρευτής εν πέλασις.	Χρήσεις. Χρήσεις αφροδισιακών.	Κληρονομιά της πεθήσεων τόνων τις του μυελού. Πόπος παρα- πληγικός. Θεός πύκτων δυσκινή- σιών.	Μεγάλοι κόποι: επί δεκαπεντα- ετιών, είσα κατά- χρησις.	γνωδς εν άρχή. Πόνοι δύκων έσπότηρος. Ατα- ξία περί τας κινήσεις εκακώς μεγάλη. Έξα- σθενήεις της γενετη- σιου όρμησις. Έλλειψις ανάκλαστικών κινήσεων. Η νόσος ήρξατο υπό ραχαλινας. Αστρα- παίοι πόνοι εις τα κά- τω άκρα. Ανασθησια της άφης. Αρρυθμία περί τας κινήσεις. Η- θικώς λίαν εύαισθητος. Μεγάλη απίσχυσις. Αδυναμία της γενετη- σιου όρμησις. Αχράσεια.	αποτελέσματα. Διά- των εν Νέρις ύδάτων οι πόνοι επανύθησαν. Σχεδόν δε επάύσαντα δύκων εν Lamarinou ύδάτων και των συνε- χών βουμάτων. Το βρωμιούχον κά- λιον εις μεγάλης δό- σις εν άρχή ώφέλησε πολύ. Έκτοτε τα πάντα υπήρξαν άνωφελη. Με- τρίως ώφέλησαν εσχά- τως ή ύδροθεραπευτική και τα χλιαρά λουτρα.
Παράτ. Α. Ε. Α. 29 ετ.	Ουδέν.	Πατήρ και μη- τηρ ρευματιών- τες. Ο πάσχων φέρει την ρευμα- τικήν διαθεσιν.	Καταχρήσεις πε- ρί το καπνίζεν. Αδυναμία εις την νεαράν ήλι- κίαν, είσα στερ- ματόφοια.	Ουδέν.	Παροξυσμοί πόνων προκαλούμενοι από της επιήρτης της άτυρο- σφαίρας. Ουδέν από της όρασεως. Αρρυθ- μία μεγάλη. Έλλειψις ανάκλαστικων κινήσεων. Ανικανότης και στερ- ματόφοια.	Πολλά θεραπειά, ών εί μάλλον ώφέλιμοι οι κωνηριασμοί. Σπου- δαία βελτίωσις εκ των θερμών λουτρών.	
Παράτ. ΑΔ. Ουδέν.	Ουδέν.	Ουδέν.	Καταχρήσεις πε- ρί τα αφροδισια και δη κακοήθεις.	Κληρονομιά της παθήσεων τόνων τις του μυελού. Πατήρ παραλυ- τικός. Μητήρ τυ- φή.	Η νέσος ήρξατο δι- εξασθενήσεως και πό- νων διακινητώντων. Με- τά όσο δε έτη άνερά- νησαν αι είδικαι περί την κίσην διαταρα- χαι. Είσα δυσκολία χλιαρών λουτρών, ή δε	Ικανώς καλά άπέτε- λεματα από των κωνη- ριασμών και της υ- δροθεραπευτικής. Οι πόνοι επανήρθαν έμε- τρίως από της υ- δροθεραπειας.	

Πάσατ. ΑΒ. Γυνή ύ- πόπου διστά- της. 33 έτ.	Βεβαίω ότι ού- δέποτε έπαθε σύ- φιλην.	Ουδέν.	Νευροπαθ. κλη- ρονομική. Α- δελφία υστερική, 'Αδελφός και δύο άνεψφοί θανάτους υπό σταφυλών.	Παντοδαπά κα- ταρήσεις. Ήθη- και συγκινήσεις.	Επίμονος, έαρέσει από της κίστεως ένοχλή- σεις, ξεθώνησις και διαστρόφη της αίσθη- σεως της όφθης. Έλα- λειψις αναλαστικών κινήσεων.	Βελτίσεις παρατείνε- ται.
				Πόνος χαλαρητιστι- κοί μετά σπυριδισμού και διαλωπίας, Ειδικοί διαστράχαι της όρθο- στασίας και της κινή- σεως. Πάρσεις των σπυριδίων. Μήγας γε- νικός έρεθισμός. Αμ- βλυα αίσθησις της ά- φης. Αναίσθησία κα- τά τα πέλαστα. Γενί- κη κατάστασις κακή.	Πολλά θεραπεύ- σηρίς άποτελέσματος, έπίσης και ή μικτή θεραπεία μετά θερμών λουτρών. Ήθη τά το- νωτικά και τα χλιαρά λουτρά επήνεραν μι- κρόν όρελος.	

Τοιαύται αι κλινικαι του Belugou παρατηρήσεις ως προς την αιτιολογίαν της νόσου, ήδη εξεταστέον τας διαφο-
ρας περι αιτίων γνάμιας.

Από συφιλικής αιτίας — Ο Fournier πρώτος, ως ήδη είρηται, εξήνεγκε την γνώμην ότι εις τας πολλας των
περιστάσεων ή κινιτική άτιμία όφείλει την άρχην αυτής εις την σύφιλην την γνάμιν ταύτην μετά πολλού του ένθου-
σιασμού ήσπείθεσαν έν άρχή ή πολλοί των ίατρων θεωρήσαντες κήτην ως λίαν λογικήν, μετ' ου πολύ όμως έπίσης πολ-
λοι εξήνεργησαν κατ'αυτήν ου μόνον θεωρητικώς (Charvet, Lancereaux, Mauriac κ. ά.), αλλά και πρακτικώς διά στα-
τιστικών, ούτω έκ της προεκτεθείσης στατιστικής του Belugou προκύπτει μόν ότι ή σύφιλις σπουδαίως έπιδρά επί την
ανάπτυξιν της νόσου, άλλ' ουχί και εις βαθμόν τοούτον ώστε νά θεωρηται και ή πρωτίστη αίτία, διότι επί 32
πασχόντων 14 μόνον είναι συφιλικοί, και έκ τούτων οι τóσαρες θεωρητέοι άμφιδόλου συφιλικώς καταγωγής, έξ ου
προκύπτει ότι έκ των 32 πασχόντων οι 18 ούδέποτε έπαθον σύφιλην. Βεβαίως δ Fournier έδικατοστο νά συμπεράνη ότι
πρωτίστη της νόσου αιτία είναι ή σύφιλις, διότι μεταξύ 30 πασχόντων αυτού οι 24 ήτο συφιλικοί, ο Swedey επί 10

έσχεν 8 συφιλικούς, ο Rumpf επί 100 παρατηρήσεων 60 συφιλικούς, άλλ' άφ' έτέρου έτεροι ίατροι έν οίς και ο Belugou έσχον αντίθετα πορί-
σματα, ούτω ο Fereol επί 12, 5 μόνον, ο Torinard επί 171 πασχόντων
έσχε 15 συφιλικούς, ο Hammond επί 20 ένκ και μόνον επ' έσχάτων δέ
ο Oppenheim εις την έν Βερολίνω ψυχιατρικήν έταιρίαν άνέφερεν ότι
εκ των υπ'αυτού 86 παρατηρηθέντων πασχόντων οι 50 ούδόλλως έπαθον
σύφιλην, εκ δά των άλλων μόνον δια τούς 10 ήτο βεβαία ή προόπαρξις της
συφιλιδος. Έκ των προεκτεθέντων στατιστικών πορισμάτων προκύπτει ως
συμπέρασμα ότι κατá τούς μόν ή σύφιλις ήτο εις αναλογία 80 : 100
και κακά τούς δέ 3 : 100, ή διαφορά αύτη προέρχεται βεβαίως εκ της
κακής των πραγμάτων εκτιμήσεως και αναλύσεως' εκ των αναφερομένων
υπό των διαφόρων συγγραφέων κλινικών παρατηρήσεων αι μάλλον αξιό-
πιστοι ως προς τό ζήτημα της αιτιολογίας, έτε δ ή μεθοδικώτερον συλ-
λογεΐσαι και υπό των άποτελεσμάτων της θεραπείας εξελεγχθεΐσαι, φαί-
νονται αι των Landouzy, Ballet, και Belugou, ταύτας δέ σταθμίζων
τις και αναλύων δύναται νά πορισθ ή έρθότερον και άκριβέστερον συμπέ-
ρασμα.
(άκολουθει) Γ.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΟΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΣΘΜΑΤΟΣ ΘΕΩΡΙΩΝ

Έκ των έν Βιέννη άπομνημονευμάτων Δ. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΥ
(έν Βερολίνω).

(Συνέχεια. 3ρα σελ, 313).

4). **Παθολογική Ανατομία.** Ότι τό άσθμα είνε γενήσις νεύρωσις σχεδόν
ούδαις άμφισβητεί, διότι άποθνήσκουσι πολλοί γέροντες άσθματικοί, ών
ή νεκροψία ούδέν έχνος όργανικής βλάβης παρουσιάζει, και διότι ίκαναί
άσθματος περιπτώσεις ίδονται, ών ή θεραπεία ούδόλλως μετά της ύπάρ-
ξεως όργανικών άλλουώσεων συνάδει' έτι δέ ήτό άσθμα είνε νόσος διαλει-
πουσα, και αι μετά θάνατον παρατηρηθεΐσαι (και παρατηρούμεναι) άλλουώ-
σεις εις τόσοστον διαφέρουσαι, τόσοστον ποικίλαι, ώστε πάντη αδύνατος
καθίσταται ή λογικώς αιτιολογική αυτών μετά τού άσθματος συνάρεικ.
Συνηριθμησαν δέ τό άσθμα μετά σωρείας νόσων, ών σύμπτωμα είνε ή
δύσπνοια, και τοι δέ ταύτα (άσθμα δηλ. και δύσπνοια) ίκανώς άπ' άλλ-
λήλων διακρίνονται, ύπάρχει όμως σπουδαίαίς και άμοιβαία σχέσις προς
άλληλα. Υπό την έννοιαν, δύσπνοια, συμπεριλαμβάνει ο Thery ουχί μόνον
τό σύμπτωμα, αλλά και τας αυτήν γεννώσας όργανικώς παθήσεις, αι-
τινες κατá την έδραν αυτών (θώραξ, λαμβός, κοιλία) δύναται νά ώσι-
λίην διάφοροι. Η δύσπνοια συνοδεΐει συχνότατα τό άσθμα, αλλά τοστο

οὐχὶ αἰεὶ συνυπάρχει μετ' ἐκείνης, καὶ ἄρα αἰ τὴν ἀναπνοὴν δυσχεραίνουσι αἰτίαι οὐχὶ πάντι συνεπάγονται ἀσθμα, ἐν τοῖς διαλείμματι τοῦ δ-ποίου ἢ ἀναπνοῆ οὐχὶ σπανίως εἰναι πᾶντῃ ἐλευθέρα, εἰ καὶ συγνῶ ὑπάρχει καὶ δύσπνοια, ὑρ' ἢ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν δύναται νὰ παρακολουθῆται, δι' ὃ καὶ πᾶσαι αἰ τὴν ἀναπνοὴν διαταράττουσαι ὀργανικαὶ βλάβαι αἰτίαι αὐτοῦ καθίστανται.

Ὅθεν τὸ ἀσθμα δύναται νὰ ἐπιφέρῃ δύσπνοϊαν, καὶ διὰ ταύτης ἕνεκα συγνοτέρα; ἐπαναλήψεως, προϊόντος τοῦ χρόνου, διαφορῶς (οὐχὶ ὁμοῦς ἐν γένει) ὀργανικὰς ἀλλοιώσεις, αἰτινες καθ' ἑαυτὰς πάλιν δυσχεραίνουσι τὴν ἀναπνοὴν, καὶ ἄρα αὐτὸ εἶναι ὅτε μὲν αἰτία, ὅτε δὲ ἀπόροια τῆς δυσπνοίας. Ἐάν τις τὸ μηχανικὸν τοῦ ἀσθματικοῦ παροξυσμοῦ μετὰ τῆς ἐπιρροῆς τούτου ἐπὶ τῶν πνευμονικῶν κυψελῶν, τῶν βρόγχων, τῆς κυκλοφορίας, τῶν νεύρων καὶ τοῦ ἐγκεφάλου λάβῃ ὑπ' ὄψιν καὶ δεόντως ἐκτιμήσῃ, βεβαίως θέλει ἀπορήσει, ὅτι οὐχὶ εἰς πάντα τὰ τῶν ἀσθματικῶν πτώματα ὀργανικαὶ ἀλλοιώσεις ἀνευρίσκονται· ἀλλ' ὁμοῦς οὐδέποτε δύναται ἕνεκα ἀσθματος νὰ σχηματισθῇ ὄγκος τῶν θωρακικῶν τοιχωμάτων, βρογχοκήλη τοῦ λαίμοσ, ἐκφύλις τοῦ μεσεντερίου κ. οὗτ. κ., διότι, ὡς γνωστόν, εὐρέθησαν μὲν παρὰ τοῖς ἀσθματικοῖς αἰ τὰ μάλᾳ διαφέρουσαι ὀργανικαὶ ἀλλοιώσεις ἐν τοῖς ὀργανοῖς τῆς ἀναπνοῆς, ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ τῷ ἀγγειῶδι συστήματι, ἐν τῇ κεφαλῇ, τῷ λαίμῳ καὶ τῇ κοιλίᾳ (περὶ ὧν ὁ Thury λεπτομερῆ ἔποψιν ποιεῖται), οὐδεμίαν ὁμοῦς πᾶσιν τούτων τῶν ἀλλοιώσεων δύναται ὡς ἀρχικὴ τοῦ ἀσθματος αἰτία νὰ θεωρηθῇ, καθόσον αὕτη τότε ἀναγκασίως ἤθελεν εἶσθαι τοιαύτη, ὥστε νὰ ἐνέχη ἐν τῇ ἑαυτῆς ἐνοσίᾳ πᾶσας ἐκείνας τὰς παθήσεις. Ὅθεν ἢ τοῦ σπασμωδικοῦ ἀσθματος αἰτία ἐγκτεῖται ἢ ἐν τῷ αἵματι ἢ ἐν τῷ νευρικῷ συστήματι· ἐπειδὴ δὲ αἰ τοῦ αἵματος ἀλλοιώσεις κατὰ τοσοῦτον μόνον ὀργανικὰς (ἀλλοιώσεις) συνεπάγονται, ἐφ' ὅσον τὰ νεύρα δι' αὐτῶν ἐρεθίζονται, ἔπεται ὅτι τὸ ἀσθμα εἶνε νεύρωσις (Merkel).

5). Φύσις καὶ ἔδρα τοῦ ἀσθματος. Αἱ μυϊκαὶ τοῦ βρογχοῦ συστήματα; ἴσες συμπληροῦσιν ἐν τῇ τραχείᾳ καὶ τοῖς μεγάλοις βρόγχοις τὰ τῶν χονδρικών κρῖνων κενά, ἅμα δὲ κατωτέρω ἐν τοῖς στενοῖς βρογχίτικοις προσεγγίζουσι συσπυλλόμεναι ἀλλήλαις κυκλοτερώς, τὰ τῶν χόνδρων κυκλικὰ τεμάχια πρὸς ἀλλήλα συνενοῦσαι, ἐν δὲ τοῖς ἀκροτελευταίοις στενοτάτοις σωληνίσκοις σχηματίζουσι μόναι τὸν μεσαῖον αὐτῶν ὑμένα, ὅστις ἔνδον ὑπὸ λεπτοφυοῦς βλεννομεμβράνης ὑπενδύεται. Καὶ συσπυλλόμεναι μὲν αὐταὶ αἰ μυϊκαὶ ἴσες στενοῦσι μεγάλως τὸν ἀερόφορον σωληνα αὐτῶν, ἀλλ' οὐχὶ μέχρις ἐντελοῦς ἐκλείψωσι· ἐν μείζονι ὁμοῦς αὐτῶν συστολῇ ἐλάχιστον ποτὸν ἀέρος καὶ λίαν δυσκόλως ἀφικνεῖται εἰς τὰ; τῶν πνευμόνων κυψελίδας, ἢ ἐκ τῆς βλεννομεμβράνης ἀποκρινομένη βλένια ἐπίχεται ἐν τοῖς σωληνίσκοις καὶ ἢ τῶν πνευμόνων λειτουργία ἐκτελεῖται δυσχερέστατα. Ἐκ τούτων δὲ πλημμυροῦντος τοῦ αἵματος (ἄπερ οὕτως οὐδ' ἐξειδύεται,

οὐδ' ἀνταλλαγὴν τινα ἄλλην ὑφίσταται, ἐξ οὗ στερεῖται τῆς φυσικῆς καὶ οἰκείας πρὸς θρέψιν ποιότητος αὐτοῦ) ἐν αὐτοῖς τε καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ, ἢ κυκλοφορία αὐτοῦ παρεμποδίζεται, πρὸ πάντων δὲ κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ ἐν τῷ κρῖνῳ, ὅπου καὶ μεγάλη ἐκ τούτου συμρῶρητις εἰς τὰ νευρικὰ κέντρα γίνεται, κ. οὗ. κ. Ἄλλ' ὁμοῦς ἐνκντίον πᾶσιν τούτων τῶν ἐπιβλαβῶν ἐπιρροῶν λίαν σπανίως ἐπέρχεται θάνατος, διότι ἐν γένει αἰ σπασμ. παθήσεις παρουσιάζουσι διαδοχικὰς διαλείψεις, καὶ τῇ μεγάλῃ συστολῇ παρέπεται διαστολή, καθ' ἣν αἰ λειτουργίαι εἰς τὸ κατὰ φύσιν ἐπανερχονται· ἐκτὸς δὲ τούτου οἱ πνεύμονες κατέχουσιν ἔτι καὶ τὰ δύο ἄλλα πρὸς ἔξωσιν τῆς βλέννης βοηθητικὰ μέσα, ἥτοι ὡς ἐκ τῆς ὑπάρξεως τῶν βρογχοκικῶν χόνδρων, διευκολύνεται ἢ πρὸς τὰ ἄνω ἐν τοῖς σωλητι πρὸδος αὐτῆς, καὶ δὴ ἐν μέρει μὲν ἐκ τῆς τῶν μυϊκῶν ἰνῶν περισταλτικότητος, ἐν μέρει δὲ ὑπὸ τοῦ πρὸς ἔξωδον τείνοντος ἐν ταῖς πνευμονικαῖς κυψέλαις ἀέρος.

Καίτοι δὲ ἐν τῷ ἀσθματι ἕνεκα τοῦ σπασμοῦ, ὃ ἐν ταῖς κυψέλαις ἀπὸ δὲν δύναται νὰ ὑποχωρήσῃ καὶ οὕτως ὡς ἀνακινούσα τὴν βλένναν δύναμις νὰ χρησιμεύσῃ, καὶ ἄρα αἰ ἀνω εἰρημένοι βοηθητικοὶ ὄροι ἐλλείπουσι σχεδὸν ἐντελῶς, ἢ τοῦ αἵματος ὁμοῦς ἐξειδίωσις ἐκτελεῖται ἐν μέρει, καθόσον καὶ ἐν φυσικῇ, ἡσυχῶ καταστάσει, γίνεται αὕτη μόνον ὑπὸ τινος ἀριθμοῦ πνευμονικῶν λοβιδίων, τῶν λοιπῶν ὡσεὶ ἀποθήκη, οὕτως εἰπεῖν, ἐν ἀπολύτῳ ἀνάγκῃ πρὸς χρῆσιν μενόντων, μόνον δὲ ὅταν πολυάριθμοι διακλαδώσεις ὡσιν ἐμπεπραγμέναι, ἢ θρέψις σπουδαίως ἀλλοιοῦται(α). Ἄλλως τε οἱ πνεύμονες ἔχουσι καὶ ἰδιόζουτάν τινα ἐκτασιμότητα (ἐλαστικότητα) δύναμιν, ἥτις τότε ἰδίως γίνεται καταφανής, ὅταν οὗτοι ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆν ἀτμοσφαιρικῆν πίεσιν ἐκτίθωνται, ὡς π.χ. εἰς μεγάλη διαμπερῆ τοῦ θώρακος τραύματα (ἐξ ὧν γίνεται πρόπτωσης μέρους τινὸς αὐτῶν), καὶ ἢ ὅποια δύναμις ἐν μέρει μόνον ἐκ τῆς τῶν πνευμόνων ὀφῆς ἐξήρηται, τὸ πλεῖστον μετ' ἐννευρώσεως συνδεομένη, καὶ διὰ τῶν ἐπνευρωσίων αὐτῆς ἐκδηλουμένη, ὡς ὁ Troussseau ἐκ τινων παραδειγμάτων καὶ ἐξ ἀναλογίας φαινομένων (καρδίαι, μαστοὶ γυναικετοί, στύσιμα ὄργανα) ἐξάγει· (β) ἀλλὰ καὶ ἐπιμήκεις ἐλαστικαὶ τῶν βρόγχων ἴσες ἀντι-

(α) Ὁ Flower παρετήρησεν εἰς ἑαυτὸν, ὅτι ἐν τῇ ἀσθματι αὐτοῦ καταστάσει μόνον ὃ ἕτερος τῶν πνευμόνων αὐτοῦ ὑφίστατο σπασμὸν (Merkel).

(β) Οἱ νεώτεροι, ὡς γνωστόν, καλοῦσι στύσιμον ἰσὸν ἐκεῖνο τὸ εἶδος τῶν ἰσῶν, αἰτινες, ἕνεκα συρροῆς πολλῆ μείζονος (τοῦ κατὰ φύσιν) ποσοῦ αἵματος ἐν αὐταῖς, ὑφίστανται εἶδος τι στύσεως μετὰ βεβαιωμένων διαστάσεων· ἀλλ' ἐσφαλμένως ἐθεώρησαν τὴν μαζικὴν θηλὴν ὡς περιέχουσαν στύσιμον ἰσὸν, διότι σκληρύνεται καὶ στύεται μόνον ἕνεκα τῆς συστολῆς μυϊκῶν ἰνῶν τῆς ὀργανικῆς ζωῆς τοῦ δέρματος καὶ τῆς τοῦ ὑποδερμίου κυτταρίδος ἰστού· ὡσαύτως δὲ καὶ αἰ τοῦ δέρματος καὶ τῶν βλεννομεμβρανῶν θηλαὶ ἐσφαλμένως ἐθεωρήθησαν ὡς ὑπὸ στυσίμου

τίθενται πως κατὰ τῆς ἀτελοῦς διὰ τῆς τῶν μυϊκῶν ἰνῶν σχηματιζομένης ἐμφρᾶξῆος, ἴσως δὲ καὶ ἐπιμήκεις μυῖκαι ἐν τοῖς μικροῖς βρόγχοις ἴσως. Κατὰ τὸν Grousseau ἡ στένωσις αὕτη χρησιμεύει εἰς τὴν σμίκρυνσιν τοῦ ἐν μεγάλῃ ποσότητι μετὰ τὴν ἐκπνοὴν ἐναπομένουτος ὄγκου τοῦ ἀέρος, ἐξ οὗ καὶ ὁ λόγος, ὅτι οἱ τραχεῖς καὶ βλενωδεῖς βρόγχοι κατὰ τὸ τέλος αὐτῆς, ὅτε οἱ βρόγχοι μᾶλλον στενοῦνται, ἀκούονται πρὸ παντὸς ὄρου χρησιμεύει ἡ στένωσις εἰς ἰσορροπίαν τοῦ πρὸς εἰσπνοὴν καὶ ἐκπνοὴν ἀναγκαίου ὄγκου τοῦ ἀέρος. Οὕτω δὲ οἱ εἰρημένοι μὴς προφυλάττουσι διὰ τῆς συστολῆς αὐτῶν τὰς κυψελίδας ἐξ ἐρεθιστικῶν οὐσιῶν, αἵτινες εἰς τὴν πρὸς εἰσπνοὴν ἀέρα τυχὸν ὑπάρχουσι, παρέχουσι καιρὸν εἰς τὴν βῆχα πρὸς ἀποσῶσιν τούτων, ἐν δὲ ταῖς νοσήμασιν ἄγουσι τὰς ἐν ταῖς κυψέλαις καὶ τοῖς στενοῖς βρόγχοις ἀποκρινόμενας οὐσίας ταχέως εἰς τοὺς μείζονας βρόγχους, διότι ἡ ἀερῶδης στήλη διὰ στενῶν σωλήνων τᾶχιον καὶ ὀρμητικώτερον διέρχεται, ἐκτὸς ἐν τοῖς πνεύμοσιν ἐν οἷς τὰ σύνολον τῶν στενῶν σωλήνων πολλῶ ἐυρύτερον ἢ τὸν τοῦ λάρυγγος καὶ τῆς τραχείας σωλήνα σχηματίζει. Ἄλλ' ἀφοῦ ἄλλως καὶ ἐν ὕγιει καταστάσει παρουσιάζονται ἐκ μὴ καθαροῦ ἀέρος εἰς γέννησιν ἀθρομάτος ἀφορμαί, ἔδει καὶ ἐν τῷ ἀθροματι νὰ ᾔσταναι κυψέλαι ἐκ τῆς ἐπιρροῆς ἐν τῷ ἀέρι ὑπαρχούσης τινὸς ἐρεθιστικῆς οὐσίας ἀπηλλαγμέναις (Merkl). Πᾶσα αἰτία ἄρα, ἥτις τὰς εἰς τὰς κυψέλας κειμέναις τῶν βρογχικῶν νεύρων ἀποληξείας ἐρεθίζει, δύναται ἀντανακλαστικῶς νὰ προκαλέσῃ σπασμὸν τῶν βρογχικῶν, μυῶν, ἴσως δὲ καὶ τὴν τῶν πνευμόνων ἐλαστικότητα εὐχὴ ἀβλαβῶς νὰ τροποποιήσῃ, (ὅπερ καὶ δύσκολον, καλόνον ἢ ἐλαστικότης εἶνε καθαρῶς φυσικὴ τῶν σωμάτων ιδιότης), ἐκτὸς ὄμως τούτου καὶ αὐτὸς ὁ τῶν πνευμόνων ἐλαστικὸς ὑπεζωκὸς διευκολύνει τὴν ἐκπνοήν. (ἀκολουθεῖ)

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ.

Τὰ πάθη τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἡ θεραπεία αὐτῶν.

ὑπὸ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Διδάκτορος τῆς ἰατρικῆς καὶ ὑφηγητοῦ τῆς χειρουργικῆς.

Ἐν Ἀθήναις 1885. — Τόμ. Α'. — Δρ. 12.

Μετ' ἄλλας εὐχαριστήσεως ἀναγγέλλομεν ἐκαστότε ἐπιστημονικὰ ἔργα, πλουτοῦντα τὴν ἰατρικὴν ἡμῶν φιλολογίαν καὶ κενὰ σπουδαῖα πληροῦντα

ἰστοῦ σχηματιζόμεναι, διότι αὗται στένουνται μολις ὀλίγον ἐνικα σκληρόσεως τοῦ φέροντος αὐτὰς δέρματος, ἐκ συστολῆς τῶν μυϊκῶν ἰνῶν τῆς ὀργανικῆς ζωῆς, ἃς περιέχει· ὁμοίως δὲ σφαλερὸν παρὰ τῶν πλείστων θεωρεῖται, ὅτι καὶ τὸ τοῦ κολεῶν τοιχώματα, ὁ περὶ τὸν ἀχένα τῆς κύστεως ἰστός, αἱ σπερματοθήκαι καὶ τὰ εἰς τὴν λεκάνην παρακείμενα συνίστανται ἐκ συσπόμενου ἰστού.

ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Ἑλληνος ἱατροῦ, ὑπὸ συναδέλφων καὶ πολλὰς κεραιημένων γνώσεις καὶ μέγα ἐπιδεικνυόντων περὶ τὴν ἐπιστήμην ζῆλον συγγραφόμενα.

Μεταξὺ τῶν ἀκαμάρως ἐργαζομένων χάριν τῆς ἐπιστήμης νέων Ἀσκληπιδῶν ὁμολογουμένως εἶναι εἰς ἐκ τῶν πρωτευόντων καὶ ὁ κ. ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ, ὅστις πλὴν ἄλλων συγγραφῶν ἀξίων λόγου (Πρακτικὴ περιγραφή τῆς ἀντισηπτικῆς Λιστεριου μεθόδου. Περὶ τῶν τραυματίων καὶ τῆς θεραπείας αὐτῶν, κ. λ.) ἐξέδοτο ἤδη καὶ τὸν ἀνά χειρας Α' τόμον αὐτῶν παθῶν τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῆς θεραπείας αὐτῶν ἐκ σελίδων 600 περίπου μετὰ 175 εἰκόνων ἐν τῷ κειμένῳ.

Τὴν συγγραφὴν ταύτην ὁ συγγραφεὺς, ὡς δῆλον ἐν τῷ προλόγῳ αὐτοῦ πιστεῖται, ἐσταχυολόγησε μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας ἐκ τῶν μᾶλλον περὶ τὰ ὀφθαλμικὰ διαπερῶν συγγραφέων Ault, Galezowski, Tetzor, Stellwag, Meyer, Abadie, Graefe, Saemisch. κ.λ., πᾶν δεξιῶς συνχρηματολογήσας καὶ τὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ πείρας καὶ παρατηρήσεως καὶ δὴ ἐν τισὶ κεφάλαισι.

Τὴν ὅλην συγγραφὴν μετὰ προεισαγωγικὴν περιγραφὴν τῆς ἱστορίας τῆς ὀφθαλμιατρικῆς, τῶν συστατικῶν καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐξετάσεως τοῦ ὀφθαλμοῦ, τῆς βλασάνου τῆς ὀπτικῆς δυνάμεως καὶ τῆς θεραπείας ἐν γένει τῶν φλεγμονῶν τοῦ ὀφθαλμοῦ, διακρεῖ εἰς τὰ ἐξῆς κεφάλαια.

Πρῶτον εἰς τὰ νοσήματα τῆς κόγχης καὶ τοῦ ἐν αὐτῷ λίπου.

Δεύτερον εἰς τὰς παθήσεις τῶν βλεφάρων.

Τρίτον εἰς τὰς παθήσεις τοῦ δακρυοκκοῦ συστήματος.

Τέταρτον εἰς τὰς νόσους τοῦ ἐπιπεφυκότος, ἐνθα ὁ λόγος ἐν ἐκτάσει καὶ μετὰ ἰδίων τοῦ συγγραφέως παρατηρήσεων περὶ τραχωμάτων, νόσου τόσῃ συχνῆς καὶ δυσιάτου.

Πέμπτον εἰς τὰ νοσήματα τοῦ κερατίου.

Ἑκτον εἰς τὰ τοῦ σκληροῦ καὶ

Ἑβδομον εἰς τὰ τῆς ἱριδος.

Εἰς ἕκαστον κεφάλαιον προτάσσονται συντόμως καὶ καταλλήλως τὰ τῆς ἀνατομίας ἔστιν ὅτε καὶ φυσιολογίας τοῦ μέρους, ὅπερ τὰ μάλιστα εἶναι ὠφέλιμον παντὶ πρακτικῷ ἱατρῷ, διότι ἀναμιμνήσκει αὐτῷ ἐν σκιαγραφίᾳ ὅ,τι χρήσιμον διὰ τὴν διάγνωσιν καὶ τὴν θεραπείαν, καὶ δὴ εἰς τὰ χεῖρόντα ἐγχειρήσεων πάθη.

Ὁ συγγραφεὺς ἐκ τῆς ἰδίας αὐτοῦ πείρας κατανοήσας τὰς ἀνάγκας τοῦ Ἑλληνος ἱατροῦ ἐν τῇ πράξει, συνέταξε τὸ σύγγραμμα αὐτοῦ εἰδικῶς διὰ τὴν ἐμπλήρωσιν τῶν ἀναγκῶν τούτων, καταστήσας τὰ μᾶλλον χρήσιμα κεφάλαια διὰ τὸν Ἕλληνα πρακτικὸν ἐκτενέστερα καὶ λεπτομερέστερα, περιορίσας δὲ ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν τὰ ἥττον χρήσιμα, ὡς ἐ. π. τὸ περὶ τραχωμάτων συγκριτικῶς πρὸς τὸ τῆς διφθεριτικῆς ὀφθαλμίας.

κεφάλαιον είναι πολλῶν ἐκτενέστερον καὶ λεπτομερέστερον, κ. λ. τὰ περὶ τῶν συνήθων ἐγχειρήσεων συγκριτικῶς πρὸς τὰς σπανιωτέρας καὶ δυσσεργαστέρας κ. ο. κ.

Ἴσως κακίσει τις τὴν ἐν λόγῳ συγγραφὴν διὰ τὴν ἔκτασιν αὐτῆς, ἀλλ' ἂν ἀναλογισθῆ τὰς γιγαντιαίας τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων προόδους εἰς τὸν κλάδον τούτου, καὶ τὴν σπουδαιότητα ἣν ἐκτήσατο ἡ ὀρθοπαιδικὴ παρ' ἅπασιν τοῖς ἔθνεσιν, εὐρίσκει ὅτι ἡ ἔκτασις τοῦ βιβλίου οὐ μόνον δὲν εἶναι μεγάλη, ἀλλὰ καὶ ἀναγκαία, διότι ἐν πολλοῖς ἡ συντομία καὶ ἡ περιληπτικὴ τῶν πραγμάτων ἐλθεῖς ἐν τοῖς συγγράμμασιν καθίσταται ἀσάφει, καὶ δὴ παρ' ἡμῶν ἔθνα ἐκτενεῖς μονογραφαίαι σπανίζουσιν, ἡ δὲ πρόσκησις ἐκτεταμένων συγγραμμάτων ἀποβαίνει διὰ πολλοῦ λόγου δυσχερεστάτη, ἵνα μὴ εἴπωμεν ἀδύνατος.

Σύγγραμμα λοιπὸν τοιαῦτα φέρον πλεονεκτήματα μετὰ πολλῆς τῆς φροντίδος καὶ φιλοκαλίας ἐκτετυπωμένον καὶ πλουτισμένον οὐ μόνον δι' εἰκόνων πολλῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν καταλλήλων ἐκάστοτε συνταγῶν, ἀρ' ἑαυτοῦ εἶναι ἀξιοσύστατον καὶ χρησιμώτατον παντὶ πρακτικῷ ἰατρῷ καὶ σπουδάζοντι νέῳ Ἀσκληπιᾷδῃ. Γ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ.

Ἐγγραφαὶ συνδρομητῶν εἰς τὸν Γαληνὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει γίνονται παρὰ τῷ κ. **Κρ. Φ. Βασιλειάδῃ** διευθυντῇ τοῦ Γραφείου τοῦ Διεθνoῦς τύπου. Ἐπίσης ἐν τῷ Γραφείῳ τούτῳ ἐγγράφονται συνδρομηταὶ εἰς πᾶν περιοδικὸν ἢ ἡμερησίαν ἐξ Ἑλλάδος καὶ Εὐρώπης καὶ προμηθεύονται οἱ βουλόμενοι παντὸς εἶδους ἐπιστημονικὰ βιβλία.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

SIROP D'HYPO-PHOS-PHITES DE FELLOWS.

Παρασκευαζόμενον ἐν Νέῳ Ὑόρκῳ ὑπὸ τοῦ χημικοῦ
JAMES FELLOWS.

Τὸ περὶ οὗ πρόκειται σκεύασμα ἐνέχει

Τὰ κυριώτερα τοῦ ζωϊκοῦ ὀργανισμοῦ συστατικά, Κάλιον καὶ Τίτανον. Ὁξειδωμένους ἐνώσεις, Σίδηρον καὶ Μαγγανῆσιον. Τονικά, Κινίνην καὶ Στρυχνίνην. Καὶ τὸ ζωϊκὸν Ουαμελιώδες συστατικόν, τὸν Φώσφορον.

Διαφέρει πάντων τῶν ἄλλων ὁμοταγῶν σκευασμάτων διότι εἶναι εὐάριστον τὴν γεῦσιν, ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ στομάχου εὐνοικῶς, καὶ οὐδὲν ἐπιγίνεται κακὸν ἀπὸ τῆς παρατεταμένης αὐτοῦ χρήσεως.

Μεγάλῃν ἐκτίσατο ὑπόληψιν ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίῃ διὰ τὸ νόσιμον τῆς χρήσεως αὐτοῦ εἰς τὴν ἰατρικὴν τῆς φθίσεως, τῆς χρονίης βρογχίτιδος καὶ ἐτέρων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων παθήσεων. Οὐχ' ἤτονδ' ὠφελεῖ καὶ κατὰ ποιικίλων νευρικῶν νόσων, ὡς καὶ κατὰ τῆς ἀτονίας. — Αἱ θεραπευτικαὶ αὐτοῦ ἐνέργειαι ἀποδοτεῖαι εἰς τὰς τονωτικὰς καὶ ὀρεπτικὰς αὐτοῦ ιδιότητας δι' ὧν αἱ διάφοροι ὀργανικαὶ λειτουργίαι ἐπανέρχονται εἰς τὸ κατὰ φύσιν. Οὕτω καθ' ἑς περιπτώσεις ἐνδείκνυνται ἡ τῆς ἐννευρώσεως τόνωσις διὰ τονωτικῆς ἰατρικῆς, τὸ σκεύασμα τοῦτο εἶναι τὰ μάλιστ' ὠφέλιμον. Ἐνεργεῖ ταχέως, διεγείρει τὴν ὄρεξιν, ρυθμίζει τὴν πέψιν, διευκολύνει τὴν ἀπορρόφησιν καὶ μετὰ τῶν ὀρεπτικῶν οὐσιῶν μεταβαίνει εἰς τὴν κυκλοφορίαν. Ἐπίσης ὠφελεῖ καὶ κατὰ τῶν φρενοπαθειῶν καὶ ἐν γένει πάσης νευρικῆς παθήσεως.

Ἐκάστη φιάλη περιέχει 8 οὔγκιαις, ἧτοι 80 περίπου δόσεις.

Ἐῤῥίσκεται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ κ. Κ. Ὀλυμπίῳ. Πᾶσα περὶ τούτου ἀγγελία ὄριστα μόνον διὰ τὰ ἰατρικὰ περιοδικά.

ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΚΡΕΑΤΟΣ.

ΕΑΤΑ L. ROSSENTHAL.

Σκευαζόμενῃ εἰς τὸ φαρμακεῖον τῆς Δύλης ἐν Jena (Γερμανία)

ἮΟ R. SLUTZ.

Βραβευθεῖσα ἐν Βρυξελλαῖς, ἐν Ἀλλῃ, ἐν Φρανκφούρτῃ καὶ ἐν Βιέννῃ.

Ἡ διάλυσις αὕτη ἐνέχει ἅπαντα τοῦ νεποῦ κρέατος τὰ ὀρεπτικὰ συστατικά πλὴν τοῦ λίπους καὶ τῶν νεύρων. Οὐδὲν διεγείρει πεπτομένη καὶ ὑπὸ τῶν λίαν ἀσθενῶν στομάχων τῶν οὐδὲν ἕτερον στερεᾶς ἢ ὑγράς τροφῆς εἶδος ἀνεχομένων, πρὸς δὲ κέκτῃται γεῦσιν λίαν εὐάριστον ὀπτοῦ κρέατος.

Περὶ τῆς διαλύσεως ταύτης πολὺς μετ' ἐπαίνων λόγος γίνεται ἐν τῇ συγγράμματι Sammlung, klinischer Vorträge ὑπὸ Richard Volkmann ἀρ 62, καὶ ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ Wiel, ὡς καὶ ἐν τοῖς περιοδικοῖς Gesundheit ἀρ. 14. 1882. καὶ Wiener Medicinal Presse ἀρ. 2. 1883.

Γενικὴ ἀποθήκη ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς Eastern Agency, ἐν Ἀθήναις δὲ γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαληνοῦ καὶ τὸ Φαρμακεῖον Α. Τσεράχη. Ὁδ. Μόλωνος.

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΙΑ (OFFICINE)

ἡ Συλλογὴ τῶν κατὰ τὴν πρακτικὴν φαρμακοποιᾶν.

Διαλαμβάνουσα

Περὶληψιν ἀποστῶν τῶν φαρμακοποιῶν, τῶν ἰατρικῶν καὶ φαρμακευτι-

κῶν συνταγολογίῶν τῶν διαφόρων ἐπικρατειῶν· Τοξικολογίαν, ἢ τὸν τρόπον τοῦ ἀνιχνεύειν τὰ δηλητήρια· Φαρμακευτικῆς δοκιμασίας· Φαρμακοποιίαν κτηνιατρικῆς, ὁμοιοπαθητικῆς· Θεραπευτικὸν ἐγκύλιον, ἅπαντα τὰ νέα φάρμακα· γενικὴν τῶν φαρμάκων διατίμησιν.

ΥΠΟ DORVAULD.

Ἔκδοσις 10ῆ ἐντελῶς ἀνασκευασθεῖσα· ἐκ 1000 σελ. κείμενον. Σχήματα ἐν τῷ κειμένῳ. Ἑνὴ ὀνοματολογία.

Ἐβρίσκειται ἐν Ἑλλάδι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαληνοῦ.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ διὰ τὸν Γαληνὸν εἶναι δεκταὶ εἰς τὸ γραφεῖον αὐτοῦ ὁδ. Πινακῶν 8, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς EASTERN AGENCY-Karakouy Deirmen Han.

Ἡ διεθνὴς EASTERN AGENCY ἐπιφορτίζεται τὰς ἀγγελίας διὰ τὰς ἐν Ἑλλάδι καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ἐφημερίδας. Δίδει ἐμπορικὰς πληροφορίες περὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἰποδεικνύει ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ εἰς τὰ ἐν Ἑυρώπῃ καταστήματα τοὺς καλλιτέρους ἀντιπροσώπους διὰ τὴν κατανάλωσιν τῶν προϊόντων· Προμηθεύει τέλος ἐξ Ἑυρώπης καὶ Ἀμερικῆς βιβλία, ἐργαλεῖα, καὶ παντὸς εἶδους ἀντικείμενα χρήσιμα εἴτε διὰ τὸ ἐπάγγελμα εἴτε διὰ τὴν ἰδίαν τῶν κ. ιατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν χρῆσιν.

Νικοσάδη. — Ἀντίδοτον κατὰ τῶν κακῶν τῆς νικοτινῆς εἰς τοὺς καπνίζοντας ἀποτελεσμάτων. Ἐβρίσκειται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῇ Διευθύνσει τοῦ Γαληνοῦ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Περικλέους Πατρικίου. — Τὰ πάθη τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἡ θεραπεία αὐτῶν. — Τόμος Α'. — Ἐν Ἀθήναις, 1885. Δρ. 12.

Τοῦ αὐτοῦ. — Περὶ τῶν τραυμάτων καὶ τῆς θεραπείας αὐτῶν. — Μέρους Α' καὶ Β'. — Ἐν Ἀθήναις. — Δρ. ἐν ὄλῳ 15.

Φ. Νιμεζέρου. — Εἰδικὴ Νοσολογία καὶ Θεραπευτικὴ. Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ καὶ διὰ σημειώσεων καὶ προσθηκῶν ἐκτυπηθεῖσα, ὑπὸ Γ. Καραμητήσα. — Τόμος Δεύτερος. — Ἐν Ἀθήναις 1885. — Δρ. 18.

BOURNEVILLE ET BRICON. — MANUEL DES INJECTIONS SOUS-CUTANÉES. 2^{me} édition revue et augmentée. Paris 1885. Un volume in 32^o. avec figures. Prix. fr. 2,50. Cartonné. 3 f.